

PRZYŚCIGNIONY (2) *part praet pass pf*

przyścigniony (2), [**przyścignion**].

W formie złożonej o pochylone; forma niezłożona z tekstu nieoznaczającego ó.

sg m N (praed) przyścigniony (1), [przyścignion]. ◊ [*G przyścignion(e)go.*] ◊ *n A przyścignion(e)*
(1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przylapany na gorącym uczynku lub schwytyany podczas ucieczki (1) : [A ktoby sie straży sprzeciwił albo odejmował, ten impune może być od straży zabity. A jeśli by sie umknął, gdzie będzie przyścignion, ma być na gardle karan UstWojsk 1525/155, 1525/162].*

[przyścigniony na czym: y przyścignionego ná cudzołóstwie wolno było y prawá niebronią zabić. MrowStadło F3v.]

Wyrażenie: »lice przyścignione« = dowód winy znaleziony przy przestępcy schwytanym na gorącym uczynku (1): Drudzy iáwni złodzieie/ ktorych ná vczynku Ná świeżym poimáią/ y wodzą po rynku: Lice im przyścignione wielzáią ná kárku KlonWor 8.

2. *Oskarżony (1) : Poborcá niedbály gdzie może bydź przyścigniony. O tym niżéy Státut wtóry [Cf áby nápotym ieśli by Poborce [...] w płáceniu kogo vcífnęli/ tedy ná fkárgi poddánych o tákové krzywdy przed Biskupem onéy ziemie/ Woiewodą/ y Kálfztellanem/ odpowiadác [...] będą powinni. 343]. SarnStat 342.*

Cf [PRZYŚCIGNAĆ]